

sedermåra godkånt ett af lagutskottet framlagdt sammanjåmkningsfårslag, enligt hvilket fårordningen om underståd i vissa fall åt vårnpliktigs hustru och barn skulle tråda i kraft den 1 september 1912.

I anledning af hvad Riksdagen sålunda beslutat och på grund af ifrågavarande motion har Riksdagen medgifvit, att de kostnader, som får ifrågavarande åndamål erfordras under år 1912, må af tillgångliga medel fårskjutas att framdeles anmålas till ersåttande.

Riksdagen får sålunda anmåla,

att Riksdagen i anledning af ofvannåmnda motion, nr 299, medgifvit, att de kostnader, som uppstå dårigenom att fårordningen om underståd i vissa fall åt vårnpliktigs hustru och barn (familjeunderståd) tråder i kraft redan under år 1912, må af Eders Kungl. Maj:t fårskjutas af tillgångliga medel att framdeles anmålas till ersåttande.

Stockholm den 28 maj 1912.

Med undersåtlig vårndnad.

Nr 226.

Upplåst och godkånd i Fårsta kammaren den 23 maj 1912.

” ” ” i Andra kammaren den 24 maj 1912.

Riksdagens skrifvelse till Konungen, angående visst tillågg till byggnadsstadgan får rikets ståder.

(Fårsta kammarens fårsta tillfålliga utskotts utlåtande nr 20.)

(Andra kammarens andra tillfålliga utskotts utlåtande nr 11.)

Till Konungen.

Inom Riksdagen har gjorts framstållning i syfte att infåra sådant tillågg i byggnadsstadgan får rikets ståder, att fastighetsågare skulle kunna ålåggas att utfåra och underhålla plantering å sådån del af byggnadstomt, som icke är till bebyggande afsedd.

Önskvärdheten ur såväl hygienisk som trefnads synpunkt af att planteringar i största möjliga utsträckning anordnas å de delar af tomter i stad, hvilka ej äro afsedda för bebyggande, torde vara obestridlig.

Den lämpligaste och närmast till hands liggande utvägen torde vara att kraftigt och praktiskt stödja den frivilliga verksamheten å området. Men det synes Riksdagen som om man ej borde stanna härvid, utan ock på lagstiftningens väg söka nå det eftersträfvansvärda målet. Detta har jämväl gifvit sig uttryck i det beslut innevarande års Riksdag i anledning af väckt motion fattat att i skrifvelse till Eders Kungl. Maj:t hemställa, att Eders Kungl. Maj:t måtte låta utarbета och förelägga Riksdagen förslag till ändring i lagen om stadsplan och tomtindelning den 31 augusti 1907 i syfte att möjlighet beredes för fastställande i den ordning, som gäller för fastställande af stadsplan, af bestämmelser rörande ordnande och underhållande af för bebyggande icke afsedd del af tomt. Därest en sådan ändring kommer till stånd, torde densamma böra kompletteras med en bestämmelse i byggnadsstadgan för rikets städer, rörande byggnadsnämndens skyldighet att öfvervaka, att de fastställda bestämmelserna rörande ordnande och underhållande af för bebyggande icke afsedd del af tomt varda efterlefda.

Emellertid förefinnes enligt Riksdagens uppfattning anledning att öfverväga, huruvida ej, oberoende af den begärda ändringen af stadsplanlagen, önskemålet att erhålla planteringar å för bebyggande icke afsedd del af tomt skulle genom bestämmelser i byggnadsstadgan för rikets städer kunna främjas. Med tillämpning af 3 § i lagen om stadsplan och tomtindelning kan för närvarande i samband med fastställande af stadsplan fastställelse erhållas å bestämmelser, som från bebyggande undantaga vissa delar af byggnadskvarter. Sådana bestämmelser hafva ock, enligt hvad Riksdagen inhämtat, i rätt stor utsträckning redan blifvit fastställda. Det synes då lämpligen kunna låta sig göra att i byggnadsstadgan för rikets städer inrymma befogenhet åt byggnadsnämnden att efter pröfning i hvarje särskildt fall ålägga tomtägare att i större eller mindre utsträckning anordna och underhålla plantering å sådan del af tomt, hvilken genom bestämmelse i samband med stadsplans fastställande i hvarje fall undantagits från bebyggande.

En af Eders Kungl. Maj:t tillsatt kommitté har den 20 mars 1909 afgifvit förslag till ny byggnadsstadga för rikets städer och har i anledning häraf ett flertal myndigheters yttrande infordrats öfver detta förslag. Då man sålunda kan förvänta, att inom kort en ny byggnadsstadga för rikets städer kommer att utfärdas, torde det enligt Riksdagens mening ej vara skäl att för ernående af det syftemål, som här är i

fråga, ändra den nuvarande byggnadsstadgan. Men då nämnda syftemål icke blifvit beaktadt i ofvannämnda förslag till ny byggnadsstadga, synes det önskvärdt, att vid den omarbetning af förslaget, som, enligt hvad Riksdagen antager, kommer att i anledning af myndigheternas yttranden äga rum, saken må vinna beaktande.

På grund af hvad sålunda anförts, får Riksdagen anhålla, att i den nya byggnadsstadga för rikets städer, som är under utarbetande, bestämmelser måtte intagas i syfte att främja önskemålet, att planteringar i största möjliga utsträckning må anordnas och vidmakthållas å sådana tomtområden, som icke få bebyggas.

Stockholm den 24 maj 1912.

Med undersåtlig vördnad.

Nr 227.

Uppläst och godkänd i Första kammaren den 23 maj 1912.

” ” ” i Andra kammaren den 24 maj 1912.

*Riksdagens skrifvelse till Konungen angående utredning rörande
möjligheterna för en inhemsk tillverkning af mineraloljor
och svafvel m. m.*

(Första kammarrens första tillfälliga utskotts utlåtande nr 18.)
(Andra kammarrens första tillfälliga utskotts utlåtande nr 8.)

Till Konungen.

Inom Riksdagen har gjorts framställning, att utredning måtte verkställas rörande möjligheterna för en inhemsk tillverkning af mineraloljor och svafvel m. m. ur den flerstädes i vårt land förekommande alunskiffern.

Under de senare åren har ett allt liffigare intresse ägnats åt tillgodogörande af våra naturtillgångar. Ett betydelsefullt rum bland dessa